

ANGELČEK

Št. 3.-4.

V Ljubljani, 1. marca 1921.

XXIX. tečaj

R. P.-Petruška:

Po dežju.

Poglejte, pogledajte no: kaj pa je to? —
Vsi otroci so skup pribežali,
pred morjem globokim kakor nebó
sredi ulice vsi so obstali.

Le pazno stopajte okoli, ljudjé,
in preblízu nikdo mi ne hōdi,
ker silno kovarno je to-le morjé —
kdo láhko utone v tej vōdi..

Pa hitro papirja in desek sem,
da ladje iz njih naredimo,
da v razne jih kraje po morju tem
naložene s tovari spustimo!

Tu v to položimo kamenje in prst,
v ono sadje in les in obleko,
ta brž se odpravi v slovenski naj Trst,
na hrvaško naj ona gre Reko...

Pribežal pa bogve odkodi k njim v vas
sosedov ogromni je kuža,
zarenčal je smešno in bevsknil na glas:
„To vendar morjé ni — je luža!“

Jn brž je odšel od začudenih vrst
kar na morje, a tam se obrnil
in ladje ponosne za Reko in Trst
vse z repom je svojim prevrnil.

